

Ngồi Uống Trà Với Người Không Có Gì Để Trao Đổi

(Tác giả: Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

Người đời vẫn thường nói với nhau một điều rất thật:
các mối quan hệ giữa con người phần lớn được xây dựng trên
sự trao đổi.

Ta tìm đến nhau vì một giá trị nào đó — có thể là vật chất, lợi ích, vị thế, hay đơn giản là cảm giác được cần đến.

Trong một thế giới như thế, việc được chọn lựa thường đồng nghĩa với việc ta “có gì đó”.

Có khả năng, có ảnh hưởng, có điều để cho đi — hoặc để đòi lại.

Điều đó không sai.

Nó chỉ là cách thế tự nhiên của đời sống con người.

Nhưng rồi, ở một nơi rất lặng...

có một cách sống khác mở ra.

Không còn là: “*Bạn có gì để trao đổi?*”

mà là: “*Bạn là ai, trong chính sự mong manh của mình?*”

Thánh nhân không đến với con người vì họ có giá trị.

Ngược lại, họ thường tìm đến những người không còn gì để “định giá” nữa —

những người bị bỏ lại bên lề, những tâm hồn trống tay, những phận người không còn gì để chứng minh.

Không phải vì họ đáng thương...

mà vì nơi đó, con người hiện ra nguyên vẹn nhất.

Có lẽ vì thế mà người ta nói:

“Thánh nhân đãi kẻ khù khờ — Bồ tát thường thích uống trà với chúng sinh.”

Uống trà — một hình ảnh rất nhỏ.

Không phải bàn tiệc lớn, không phải nơi phô diễn, cũng không phải nơi trao đổi điều gì.

Chỉ là ngồi xuống, hiện diện, và chia sẻ một khoảng lặng.

Trong chén trà ấy, không có hợp đồng, không có điều kiện.
Chỉ có một điều duy nhất:

sự hiện diện dành cho nhau.

Và có khi, chính nơi đó, điều thiêng liêng nhất lại xảy ra.

Vì tình yêu đích thực không bắt đầu từ giá trị...
mà từ việc dám ở lại với một người khi họ không còn gì để
cho.

Người đời có thể tìm nhau vì lợi ích.
Nhưng Thiên Chúa thì không.

Ngài không chờ ta “có giá trị” rồi mới đến.
Ngài đến khi ta trống rỗng nhất.
Ngài ngồi xuống, rất nhẹ, như một người bạn...
và rót cho ta một chén trà.

Không hỏi.
Không đòi.
Không trao đổi.

Chỉ là ở đó.

Có lẽ, đó cũng là lời mời rất âm thầm dành cho mỗi chúng ta:
đừng chỉ đi tìm những mối quan hệ có thể mang lại điều gì
đó...

mà hãy học cách ngồi xuống,
với một ai đó,
không vì lý do gì cả.

Chỉ để cùng uống một chén trà.

*“Người đời chọn người có giá trị.
Thiên Chúa chọn người cần được yêu.”*